

[Gammelgaard]

de statsindtægter udebliver. Befolkningens tillid til den berømte offentlige sektor og politikerne har ikke godt af, at man opkræver skatter, der viser sig ikke at indbringe det, de burde.«

Efter vor opfattelse er det en ganske utrolig situation, at finansministeren må indrømme, at der ikke er foretaget beregninger af den art, jeg her har beskrevet. Og det er ganske utroligt, at forligspartierne vil gå ind for en skatteforhøjelse, der medfører forøgede omkostninger i vore erhvervsvirksomheder. I finansministeriets budgetredogørelse står der på s. 10:

»... at det danske erhvervslivs konkurrenceevne over for udlandet primært skal løses gennem en omkostningsdæmpende politik.«

Det er præcis, hvad det konservative folkeparti har sagt i årevis, men regeringen og forligspartierne savner fortsat mod til at tage fat på tilrettelæggelsen af den nødvendige politik. Denne momsforhøjelse skaber kun alvorlige samfundsøkonomiske problemer.

Må jeg om ændringsforslagene sige, at vi naturligvis anbefaler, at man stemmer for det af de borgerlige partier stillede ændringsforslag, og at man stemmer imod SFs forslag.

Dohrmann (FP):

Den konservative ordfører sagde, at forligspartierne slap for let over det at løse landets problemer. Det er slet ikke det, der er tale om; det er slet ikke det, der er disse partiers problem. Problemet for dem er at undgå det folketingsvalg, der er udsigt til, hvorved de ryger ud af folketinget. Det er det, det drejer sig om.

Når man har haft lejlighed til at gå og kigge lidt på de forskellige medlemmer, kan man ikke påstå, de er mindre kløgtige end andre, og derfor kan det ikke være dumhed, som er grunden til, at de fremsætter sådan nogle forslag, som blot forringer vore forhold.

En ting burde forligspartierne i hvert fald overveje, og det var at stemme for ændringsforslag nr. 2. Vi har hørt ordførerne for samtlige partier stå her på talerstolen og påstå, at det, det først og fremmest drejede sig om, var at forbedre eksportindustriens vilkår. Her foreligger et konkret ændringsforslag, som man kan sige ja eller nej til. Hvis man siger ja, forbedrer man likviditeten i nogle

firmaer, og stemmer man nej, forringer man den ved, at der nu skal betales nogle højere afgifter, som bare bliver inddraget i de offentlige kasser.

Så lyder det altså flot, når den socialdemokratiske ordfører står og siger, at dette ændringsforslag er overflødigt. Nej, det er ikke overflødigt. Vi har gang på gang set, at man har fremsat nogle pæne hensigtserklæringer og lavet nogle flotte aftaler og det ene med det andet, men den dag man skal til at opfylde dem, hvad sker der så? Ja, enten bliver der folketingsvalg, eller også bliver forligspartierne uenige i mellemtiden, og så bliver disse lempelser simpelt hen aldrig gennemført. Derfor skal kristeligt folkeparti, CD m. fl. stemme for et sådant ændringsforslag, hvis de virkelig mener noget med, at eksportindustrien skal have blot nogenlunde vilkår. Jeg vil vædde min gamle hat på, at lempelserne ifølge den pæne hensigtserklæring, som står i betænkningen, aldrig nogen sinde bliver bragt til udførelse. Jeg ville i hvert fald blive meget forbavset, hvis det skulle ske til efteråret; selv om både skatteministeren og hr. Camre nu får en lang sommerferie til at tænke i, tvivler jeg meget på, at der foreligger lovforslag derom, når vi mødes her igen efter sommerferien.

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo et argt og asocialt lovforslag, og det er derfor med en vis betænkelighed, at vi stiller et godt og fornuftigt ændringsforslag dertil. Da der imidlertid ikke var flertal i udvalget for at skrive betænkning om lovforslag nr. L 163, havde vi intet valg. Jeg taler om ændringsforslag nr. 1, og det drejer sig om ytringsfriheden. Ifølge gældende lov er der momsfrigtagelse for aviser, hvis de vel at mærke udkommer mindst én gang ugentligt. Det er måske en rimelig afgrænsning, når det drejer sig om landsdækkende aviser, men det er helt utilstrækkeligt, når det drejer sig om lokale aviser. I de senere år er der fremkommet en lang række alternative aviser landet over. Nogle af disse har vist sig at være så levedygtige, at de nu udkommer én gang ugentligt og dermed er dækket af momsfrigtagelsen. Men mange andre er bukket under, kvalt bl. a. af momsen. Det er en væsentlig forudsætning for ytringsfriheden, at det er muligt at skabe nye aviser, og det er derfor